

teresse, ikke har villet være med til en Forhandling om dette Spørgsmaal, thi jeg tror, at saa længe vi har et Hærvæsen i vort Land, vil man fra alle Sider være vel tjent med, at der vises Underofficerskorpset dette Hensyn, denne Imødekommen, og jeg tror, at ikke mindst det menige Mandskab gerne saa, at vi naaede til en saadan Reform.

Nu stilles der her Forslag om at bevile 12,000 Kr. til danske Officerers Uddannelse i fremmede Hære, og jeg kan ikke se, at denne Bevilling kan være særlig paakrævet i dette Øjeblik, da Krigen raser rundt omkring os. Jeg antager, at det kunde interessere ærede Medlemmer at erfare, om der under denne Krig har været sendt danske Officerer til fremmede Hære for at søge Uddannelse. Derom vil antagelig den højtærede Forsvarsminister kunne give Oplysning, men jeg vil tillade mig at spørge om, i hvor vil Udstrækning man før Krigen har gjort noget saadant, thi jeg kunde tænke mig, at noget af den — jeg maa jo være neutral — Russeraand og Preusseraand, der faktisk findes indenfor det danske Officerskorps, i nogen Grad kunde være en Følge af, at man har taget visse Stormagters Militærvæsen til Mønster, og jeg vilde nødig, at vi skulde blive ved med denne Udsendelse af danske Officerer til fremmede Hære, hvis den har bragt noget af Russeraanden og Preusseraanden ind i vort Militærvæsen.

Der er nylig i den By, hvor jeg bor, hændt en uhyggelig Affære, der i høj Grad tilkendegiver Nødvendigheden af, at vi faar indført en anden Tone i vor Hær, et bedre Forhold mellem Befalingsmænd og Mandskab og navnlig faar indskærpet Officererne deres Pligter overfor det indkaldte Mandskab saavel som overfor Rekrutterne. I Næstved ligger, som bekendt, den 26de Infanteribataillon, og ved denne Bataillon virker som Kompagnichef Kaptajn Ulrik Adolf von Holstein. Dette lille „von“ foran Navnet understreger i nogen Grad den ærede Herres fremmede Herkomst. Han foranledigede en Dag en 32-aarig Haandværksmester, en flink og stræbsom Mand, Murmester Aagaard, idømt 2 Dages mørk Arrest. Det er mig bekendt, at der ofte anvendes Fængselsstraf, ogsaa mørk Arrest, overfor Mandskabet — ikke alene Rekrutterne, men ogsaa det Mandskab, der har været indkaldt gentagne Gange til Sikringsstyrken —, og jeg begriber ikke, at man ikke indenfor vor Officersstand er naaet frem til en Forstaaelse af, at man saa vidt muligt bør undgaa

disse ret barbariske Straffe, som mørk Arrest og lignende er. Jeg vil i saa Henseende tillade mig at minde om, at den Kommission, der i 1913 blev nedsat angaaende en Reform af den militære Straffelovgivning, enstemmigt indstillede, at en Straf som mørk Arrest bør bortfalde.

Jeg beklager, som sagt, at man ikke indenfor Officersstanden i al Almindelighed viger tilbage for at bruge en saa barbarisk Straf, men saa meget mere fordømmeligt maa det blive, naar denne Straf anvendes i et Tilfælde som det, jeg nu her nærmere skal forklare for de Herrer. Hvad var nemlig den Forseelse, denne Murmester Aagaard havde gjort sig skyldig i? Jeg skal bemærke, at han har været indkaldt 2 Gange til Sikringsstyrken, og som Følge deraf har han økonomisk lidt adskilligt. Han fik forleden Dag sammen med sine Kammerater indenfor Kompagniet Ordre til — det var Kl. 3 om Eftermiddagen — at gaa til sit Kvarter for at foretage den nødvendige Rengøring. Nu bor Murmester Aagaard ligesom saa mange andre, der er hjemmehørende i Garnisonsbyen Næstved, i sit eget Hjem, og der er da ikke noget urimeligt i, at han tænkte som saa: Da min Kone plejer til daglig at gøre rent hjemme, kan jeg vel nok overlade hende det Stykke Arbejde ogsaa i Dag til Trods for det militære Paabud, og han lod da selvfølgelig ogsaa sin Kone besørge Rengøringen hjemme den Dag. Dette bevirkede, at han fik nogen Tid til sin Raadighed, idet han først skulde stille paa ny ved Kompagniet Kl. 5. Da det i Marts Maaned forrige Aar var overdraget den nævnte Murmester Opførelsen af et kommunalt Alderdomshjem i Næstved — en Virksomhed, hvori han i høj Grad er blevet hemmet ved Indkaldelsen —, var det saare naturligt, at han benyttede sin Fritid til at gaa hen og tilse Arbejdet paa dette kommunale Alderdomshjem for at give sine Mursvende, sine Arbejdere, nogle Ordre. Men da han Kl. 4¹/₄ indfinder sig paa Alderdomshjemmet, bliver hans Indgang paa denne Bygning iagttaget af Kaptajn von Holstein, som er hans Kompagnichef, og denne blev meget opbragt over Mandens Tilstedeværelse der og foranledigede Sag rejst mod ham. Resultatet blev de af mig før nævnte 2 Dages mørk Arrest.

Murmester Aagaard mødte ikke alene tidnok paa Stillingspladsen, men et helt Kvarter før den fastsatte Mødetid. Det, man straffer ham for — det er oplyst